

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 Budapest IV. hímző-utca 1. sz.
 hova a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadhatók el.
 Kéziratok csak rendkívüli esetben küldetnek vissza.
 Kiadó-hivatal:
 Budapest IV. meyház-tér 9. sz.
 Vodianer F. nyomdájában,
 hova az előzetési pénzek küldendők.

Előzetési díj:

Vidékre postán vagy helyben házhoz
 horvátok:

Egy évre	30.—
Félévre	10.—
Negyedévre	5.—
Egy órára	1.80

Egy szám 8 krajczár.

Hirdetési díj: 9 hasábos petitser egy-
 zeri hirdetésre 12 kr., többször 10 kr.
 Bélyeg díj minden hirdetésért kü-
 lön 30 kr.

Nyilvált: 8 hasábos sor 80 krajczár.

Az első vereség.

(lk) A keleti vasut botrányos ügye egy lépéssel bár tovább haladt, de a végleges megoldástól még mindig távol áll. A kormány-
 nak tetszett így, mert valóban csodálatos, hogy a lelkiismeretlen tettesek ellen mindaddig nem indították el a vizsgálatot, mely legalább a bü-
 nösök kipuhatólása s megbüntetésére által az annyira elmeresedett corruptiót némileg para-
 lisztáta volna.

Furcsának tűnik fel mindenki előtt, hogy Tisza Kálmán, ki egy időben oly elkeseredett hangon kelt ki a botrány ellen, oly férfiasan követelte az erélyes büntözést, most kormá-
 nyra jutva két évig hagyta aludni a kényes kérdést, s midőn végre az volens volens szó-
 nyegre került, — tetteshez híven megtárgalta előbbi fellépését, sőt hatalma palástja alá fo-
 gadta azon büntösök, kik előle egy időben maga tá-
 lalta ki a hosszú börtön lajstromát.

Minden halogatás dacára végre mégis napirendre került az, s a közlekedési miniszter-
 rümben rég tárgyalt keleti vasut megvé-
 tele ma törvényjavaslat alakjában tárgyalta-
 tott is.

Az alkudozások eredménye nem ismeret-
 len, s ennek legfőbb pontját az képezi, hogy a
 kincstár minden 300 frtnyi részvényért ad 100
 frt 5 százalékkal kamatozó állampapírt. Termé-
 szetes, a részvényesek ebbe beleegyeztek,
 miután a vasutnak eddigi jövedelme nem fe-
 dezte a kiadást, s így a részvényesek soha egy
 krajczár osztalékot nem kaphattak, sőt bizton-
 sak tekintették, hogy azon 90 év alatt, míg tu-
 lajdonjok a vasutra fenn marad, osztalékra
 nem számíthatnak, tehát, hogy a veszett fej-
 zének nyele keljen, szívesebben belenyugod-
 tak e csekélyesébe, mint a semmibe. Az már
 aztán nem kérdés, hogy a részvényesek csak
 egy harmadát kaphván meg amint azelőtt tőkik-
 nek, valami nagyban bele nem nyugodtak, s
 joggal követelhetik a sikszakot, élükön a Wa-
 ring czég elleni büntözésig.

A magyar kormány avval okoskodott a
 képviselőház előtt, hogy a vasut megvéte-
 tén, az helyesebb kezelet alá kerül az állam kezé-
 ben, s így annak évi deficitje is eltűnik; e
 mellett annak a jövő vasuti politika által inter-
 nationalis szerep tulajdonították, az új vasuti
 hálózatnak fölöttébb értéke képezi, végre a fe-
 szült viszony kiegyenlítését, a zuglóoldali rész-
 vényesek kielégítésével az államhitel emelkedni
 fog, pedig erre ugyan csak nagy szükség van a
 mai deficités világban.

Igen szép okoskodás ez, melyet óhajtani
 vajmi kívánatos, de himni nagyon nehéz.

Egy jó vasuti politikát várni, az ennyire
 elhibázott hálózat mellett, valóban vérmes re-
 ményekre mutat, annál is inkább, mert e pénz-
 telenségéről emlékeztetés leendő időben nem
 remélhetjük azon segédkezéseket sem, melyek
 a hálózat ki javítására megkívánatnak. Jobb
 pénzügyi viszonyok közt szólhatott volna így
 a kormány, de most, midőn a deficit évről-
 évre emelkedik, új beruházásokat tenni nem
 csak hibás, de vétkes gondolat. Jövedelméből
 akarnak tenni oly vonalat, melynek geográfiai
 situációjánál fogva forgalma nem lehet. Mikor
 lesz végre ennek az optimistikus manának?
 Értelhetetlen tehát, miért tartotta a kormány
 szükségesnek újabb 10,000,000 frtnyi terhet
 róni az országra, s vele évenként 600,000 frt-
 tal megterhelni az adózókat, sőt kilitásba he-
 lyezni, hogy az állami vasutkezeléssel e vasut-
 nál előállandó deficitet az adózók zsebéből
 fedezi. Ez azonban mind kellett, hogy a hitel
 viszonyok javuljanak. Szeretnők tudni, mennyi
 ideig szándékoznak ezen államhitelt még
 igénybe venni? Aztán meg végre is gyönyörű
 hiteljavítás, mely a részvényesek befekteté-
 seiknek két harmad részét elvesztik. Szépem
 emelkedhetik az a hitel, melynek alapját érdek
 megrövidítések képezik, annál is inkább, mert
 a keleti vasut botrány története a megvéte-
 telt csak gazdagabb lett, s a morális stüledés
 a külföld előtt, bizony-bizony nem szűl hitel-
 javulást.

Nem alopaltanak tehát az ellenzéknek a ke-
 leti vasut megváltása iránt táplált aggodalmait,
 s joggal mondhatja a vásárt hibás rossz acqui-
 sitionnak, mert annak megvételéből csak anyagi
 kár háromlik az országra, s az egész befektetés-
 ből soha egy garas jövedelmet nem fog előm-
 tathatni.

Péchy miniszter előterjesztésével össze-
 kötöttesben állott a tulajdonképeni botrány
 ügy, me y az építés körüli zelmekre, illetőleg
 a Waring czég által elikkasztott milliókra vo-
 natkozik.

Tudva levő, hogy az építő vállalkozó, az
 építés befejezése, felülvizsgálása s utófelviza-
 gálása előtt felszede az építési költségeket, s
 midőn az építési összeg kimerítettet, a keleti
 vasut ott állott félig roszul építve, félig ki nem
 építve. Megfoghatatlan volt, hogy a kormány
 minden garancia nélkül hogyan engedhet meg
 az ily könnyelmű pénzkezelést, mert senki himni
 nem akarta, hogy a kormány közegei érdekelve
 ne volnának, s ne Waring megvesztegetése
 folytán történne e borzasztó úzérkedés, annál
 is inkább, mert Waringnek mindennapi fenye-
 getése volt, hogy azon esetre, ha pénz nem

küldenek, az egészet az országgyűlés által
 felülvizsgálattja. Erre aztán küldték a pénzt.
 E mellett aztán országgyűlés hangosan kezdtek
 beszélni a keleti vasut gazdálkodásairól, me-
 neveztek a Waringgal egy követ fujó inspec-
 torokat, de mind evvel a kormány mit sem
 törődött. Egyszer aztán nem volt többé pénz,
 se vasut, se Waring. Ez a kis hanyagság bele
 került a kincstárnak 21 millió forintjába, mit a
 többség a „virágzó“ finansziális viszonyok közt
 kifizetni rendelt. Persze a bűn világos volt, de
 büns nem volt, s az eset megvizsgálására dele-
 gált királyi ügyész nem talált büntös és sik-
 szót, a kormány pedig azt nem tudta, hova
 lett a pénz, sőt szegény szemre takargatni
 iparkodott az egész visszaélést.

A királyi ügyész jelentése után az egész
 botrány feledésbe ment, senki semmit avval
 nem gondolt.

Végre is a keleti vasut megvételével
 nyegre került ez is. A Tisza-kabinet szinte ta-
 kargatni kívánta az ügyet, erősen debattált az
 ellen, hogy egy erélyes vizsgálat elrendeltes-
 sék. Hogy miért tette ezt, miért védelmezte
 annyira a felületesen, s tán bünsen eljáró ki-
 rályi ügyészt, azt bajos megérteni, mikor Tisza
 benne érdekelve nem lehet, sőt boldogult el-
 lenzék legény korában maga adta az initialé-
 t e botrány felderítésére. Csak hogy egy kis poli-
 tikával mégis megérthető lesz ám Tisza állás-
 pontja is.

A kormány véleménye ellenében Zsedényi
 adott be egy különvéleményt, mely mindazon
 igazgatók, tanácsosok stb. ellen, kikre gyann
 van, kártérítési keresetet kívánt elrendelni.
 Ezt pártolta a független szabadlevél, s a függet-
 lenségi párt is.

Előreláthatólag Zsedényi indítványa többség-
 ben volt, s a kormány egy fogással akarta
 elűnni a dolgot, oly formán, hogy Hegedüs
 Sándorral oly indítványt adott be, melynek
 se hideg se meleg színzete megegyezett a kor-
 mány álláspontjánál.

Köszönet annak, hogy a képviselők többsége
 felismerte a reá váró morális kötelességet,
 és először a kormány óhaját buktatta meg 60
 szavattal, aztán Hegedüs kétszínű indítvá-
 nyát kisebbségben hagyva. Zsedényi javaslatát
 fogadta el 105 szavattal 90 ellenében.

E kérdésnél tehát a kormány teljes vere-
 séget szenvedett, s valahára legalább remé-
 lünk lehet, hogy a keleti vasutnál szereplő sz-
 fárokat meg fogjuk ismerni. Hanem azért a ke-
 leti vasut deficitjét ezentul Magyarország adó-
 zói fogják fedezni.

A függetlenségi kör ma, szordán, az országos ülés után értekezletet tart.

A kiegyezés válság dolgában nem történt
 végleges eldöntés semmi irányban. Még nincs fölfe-
 dezve oly közvetítő módzat, mely által az engedé-
 kenységet valami kedvező látszattal és taci-
 tus formával takarhatná a Tisza-kabinet. Várnak kell
 tehát, míg ilyent kiokoskodnak. Aztán a közönséget
 is ki kell bójtölni, azaz e huzavonak által to-
 pultságha ejteni: bár az igazat megvallva a mi köz-
 véleményünk mindenre el van készülvén és egyáltalán
 nem lenne meglepve ma sem az uralkodó kormány-
 zat engedékenysége és veresége által. Oly egyptomi
 csapának tekintni politikáját, mely a kabusitívus
 hét számig kell fokozott karhözöttséggel betelni,
 míg összedől, s a képből kikölt nemzeti türelem
 jobbat terem.

A törökök politikai és férfias magatartása
 mind inkább kezd meglepni a Konstantinápolyban
 fejtenkedő diplomatákat. Még azok ott mérlegel-
 tik a szót és lesik egymás arczjátékát, azalatt Tö-
 rökország felhivatalos uton tudtára adja a világnak,
 hogy semmiféle foglalást tervekbe nem egyezik bele.
 A bécsi török sajtóiroda részéről ez irányban köz-
 zétett nyilatkozat így hangzik:

„A londoni és pátervári kabinetek közti kö-
 ledésről szóló hírek dacára, mintha a török bi-
 dalom szláv tartományában eszközölték occupa-
 tióra néve egyetértés jött volna létre: itteni jól
 értesült körökben biztosan állítják,
 hogy a török kormány semmi alakban
 sem fogja megengedni az occupatiót,
 sem Oroszország, sem Anglia, sem Ausztria által,
 semmi föltétel alatt sem akar szakítani a párisi szer-
 ződés elveivel s azért el van határozva az
 idegen occupatio tervét hadüzenet-
 nek tekinteni.“

A törökök politikai éberségéről tesz tanusá-
 got, s egyuttal jellemzi férfias magukviselést az
 „Ittihad“ török lapnak egy cikke, mely annál na-
 gyobb fontosságot nyer, minthogy e lapot Midhat
 pasa közölnének mondják. E cikkel a szerződés
 álláspontjára helyezkedve, követeli, hogy a nagyha-
 talmas semlegesítse Romániát. A semlegesítés ke-
 resztvitelére Ausztria-Magyarországot jelöli ki,
 melynek meg kellene szállni e tartományt: akkor
 aztán a törökök dolga volna, hogy érdeme szerint
 bánjanak el Oroszországgal.

Az „Ittihad“ a jelen viszonyok közt teendő
 intézkedések czime alatt a többi közt ezt mondja:
 „A konferencia nem lesz képes Oroszországot
 ismét nézetétől eltántorítani. Oroszországot
 fogja támadni Törökország és így élet-halálhar-
 czot fog felidézni. Ha legyőzetik Törökország, be-
 csülettel és mint hős fog elenni. Veleva van az igazság
 s a proféta segítségével és támogatása vele lesz. Mind-
 azonáltan nem szabad semmit elmulasztanunk, s tai
 a törököknek előnyököt biztosíthat. A háború ki-

törésénél Európa kedvezőleg lesz hangolva Török-
 ország iránt. Mi azonban nem kívánjuk a krími
 háborút második kiadásban. Nem számítunk Európa
 segítségére, az oroszokkal szemben egyedül kívá-
 nunk megállni. De a mit Törökország Európától az
 emberiség nevében megkívánhat, az, hogy neutráli-
 sálja Romániát. Erre pedig megkívánatnak, hogy
 Európa bizza meg Ausztria-Magyarországot az
 egyesült fejedelemség megszállásával, míg a háború
 véget ér.

Ily módon a háború Ázsiába helyeztetnek át,
 hol nemcsak képesek vagyunk Oroszország előhalá-
 dását feltartóztatni, hanem még az offensívát is
 megagadni. Az orosz csapatok Ázsiában két tíz
 közé fognak vétetni. Egy oldalról a törököktől, a
 másiktól a cserkeszek és georgiak által lesnek
 megtámadva, mely utóbbiak az első ágyudrűdés-
 nél fel fognak kelni. A török hajóraj, mely a Pe-
 kete tengert urálja, be fog nyomulni az azeri ten-
 gerbe, el fogja vágni az oroszok visszavonulási
 vonalát Georgiából és meg fogja akadályozni, —
 hogy Delorsországból új csapatok szállítsanak. Ily
 föltételek között diadalmasan végezze Török-
 szág a háborút.“

Igy is eddig az „Ittihad“ cikke. Mondanunk
 sem kell, hogy magunk részéről e megszállást töké-
 letesen helyeselnők. Száz és egy oka van, a miért
 két kézzel kellene megagadni monarchiánknak e
 tervet, ha hivatalos alakban ajánlatnak. E száz és
 egy ok közül csak egyet emelünk ki, s ez, hogy
 Oroszország elszigelveté maradna és monarchiánk
 lépésével megtenné azt, mit a szent-pétervári politika
 ellenében érdekei parancsolnak.

Bismark keleti politikája még foly-
 vást élénk megbeszélés tárgyát képezi, úgy az osz-
 tráknak mint a külföldi sajtó terén. A „Montagsreue“
 megelégedéssel konstatálja, hogy Bismark határo-
 zottan a nagy vizsaly elszigetelése mellett nyilatko-
 zott. Bismark — mondja az idézett lap — nem anyi-
 ra iteléből, mint inkább egyeztetés, békéltető
 szerepben tünteti föl Németországot. Nem akar
 itelni azon nehézségek fölött, melyek a pétervári
 és a szent-jamisi kibékítet közti fölmerül-
 tek; s még kevésbé nyilatkozik készen bármí
 részben is itéletének sulyát akár az orosz, akár
 az osztrák-magyar vélemény javára vetni a ser-
 penyőbe. A három-császár-szövetséget teljes és
 gyöngyöztelen értelemben föndülő tényezőnek nyil-
 vánítja Európa politikai rendszerében. Erélyes hang-
 on minden kísérlet ellen, mely e rendszer meg-
 változtatására irányulna s az európai államok ha-
 tallmi viszonyait más politikai és területi alapokra
 fektetni törekednek. Kezesség erejével bir, midőn
 az osztrák magyar monarchia történelmi küldetését
 a jövő nére Németország nevében védelmezi; s
 annálval inkább, minthogy a hatalmas államférfi e
 nyilatkozatát nem miniszterek mesterkelt szövetsé-
 géből, nem ingadozó érzelmek és változó rok-
 szonvöl, hanem a tények gyakorlati fellogásából, a
 világviszonyoknak épügy némethazafias mint euró-
 pai álláspontból való czafolatlan megmírássalól
 erednek.

„A Memorial Diplomatique“ aként nyilatko-
 zik, hogy a német birodalmi kancellár szava teljes
 fényt áraszt a napi válságra. Beszéde nem parla-
 mentáris, hanem európai fontosságú, mely a kormá-
 nyokra és népekre egyaránt nagy hatást tesz. A
 kancellár tisztelettel szól az orosz nemzetről s úgy
 teszt, mintha jobban banna vele mint a czár és kor-
 mányai; de nem kevésbé gondolt arra is, hogy torkon
 ragadja. Kijelenti, hogy hadjárat esetében Német-
 ország független marad, azonban oly föltétel alatt,
 hogy Oroszország ne támadja meg Ausztria-Magyar-
 országot, hogy e hatalom függetlenségét tartan tisz-
 teletben s biztonság ne fenyegetse, mert ez esetben
 Németország segélyre megy szövetségjének. Külön-
 ben úgy látszik, hogy Bismark nem igen hisz Orosz-
 ország elhatározásai közelmében Törökország fölött.
 Konstantinápoly birtokához nem juthat, mivel
 ügyeli fog Anglia; röviden: az orosz-török háború
 nem fogja megváltoztatni a Kelet térképét. Bismark
 beszédéből a sorok közt könnyen ki lehet olvasni,
 hogy az orosz tervet megfúszatást óhajtja. Ha
 ugyanis a háború részben vagy egészen elhibáztatik,
 Oroszország hosszú időre meggyöngül, az orosz ö-
 kény korlátok közé szorult és megváltozik; szóval a
 Néva partján új politikai rend fog keletkezni.

Az orosz déli hadserg főparancsnokát rop-
 pant ünneppélyességgel fogadták Kisenevbe, midőn e
 hó 5-én érkezett. Miklós nagyherceg fogadta
 a szava fejdelmének mondható. A város és különösen
 az indóház fénytengerben usztak. A vonatot, mely a
 nagyherceget hozta, az összes templomok harang-
 zugsága fogadta. Siirű néptömegek borította az utcá-
 kat s zajoson üdvözölte a főparancsnokot; a palgar-
 csem kerényet és sőt nyújtott neki át. A nagyher-
 ceg lakásából csakhamar távozott, szemlét tartott
 a túrszerg felett, s aztán a templomba ment. Kise-
 nevben állandóan csak egy 14,000 főtnyi gyalog had-
 szerdandár marad.

Ez érkező csapatokat a határhoz szállítják,
 mi azonban lassan megy, mert nincs elég kocsi, ám-
 bár a kormány az összes orosz vasutak járművét
 igénybe veszi. A sebesült apolásra kimerítő elő-
 készületek tetének. A főparancsnokság igen nagy
 erczpénzszázzel van ellátva, mert Romániában és
 Bulgáriában minden fizetés aranyban fog történni.
 A főparancsnok igen nagy sulyt fektet a túrszergre
 s nyolc úttelgel való szaporítását rendelt el. Ha-
 todának a főparancsnok elnökléte alatt kétszer tar-
 tott hadi tanács. A hadi terv közzétételét az egyes
 hadtestek parancsnokaival s a Pruthon és Dunán
 való átkelés lön megvitatva. Szóba jött két pro-
 clamatió is; az egyiket a románokhoz, a másikat a bol-
 gárokhöz fogják intézni. A másodikkban el lesz
 mondva, hogy az orosz hadserg békés és kulturális
 czéllal jön a Duna-tartományba. Mihelyt az oroszok
 a Pruthon átjutának, a román kormány is intéz áll-
 válohoz proclamatiót, melyben elmondja, hogy az ő
 belegyezésével megy az orosz hadserg Románián át.

A román viszonyokról és külügyi álláspontól
 tömegével érkeznek a hírek. Jobbadand megértesítik,
 hogy Románia az orosz önkény uszalyát kelleitlen
 akaratlan czipeli. Legbizonyosabban állítják, hogy
 határait megnyitja az oroszoknak, a törökök azon-
 ban fegyverrel utasítaná vissza. Egyébiránt a leg-
 közelebbi napok teljes világításba hozzák magatár-

tását. Bratianu D. meter ugyanis Károly fejedelem
 rendkívüli missiójával Konstantinápolyba utazott.

A román hangulatot és viszonyokat követke-
 zőkben ismerteti egy bukaresti levél:

Itt az hiszik, hogy a törökök be fognak törni
 Romániába s e hit páni feleletet okoz minden felé.
 A kormány hivatalos czafolatai megerősítik az ag-
 godalmat. Ki hinne a demontinak, ha azt hallja,
 hogy például Calafat városát, hol 8000 ember van
 összpontosítva, erősítik, szerelik sebbel-lábbal. Teg-
 nap a bukaresti közönséget a belügyminiszterium
 egy értesítvénye arra szólította föl, hogy az itteni
 pályaudvarokban föllamozott árakat vagy külde-
 menyeket 48 óra leforgása alatt okvetlenül távolítsa
 el, mert tovább nem maradhatnak ott. Tegnap
 utász-csapatok mentek Giurgievoba, mely Ruscsuk
 átellenében fekszik, hogy a legelső ellenséges mo-
 zdulatra biztosítsák a Bukarest-Giurgievoo vonalat.
 Ma reggel az itt összpontosított hadosztály több
 zászlóaljra vette a parancsot; hogy minden pillanat-
 ban készen álljon Giurgievoba indulásra.

A galaczi hadosztály még mindig Galaczbán
 időz; valószínű, hogy e hadtest egy részét a szom-
 szédos Brailaba fogják küldeni, megosztandó Ga-
 laczallal a katonatársat terhet.

Ha a román csapatok fölvonulását s a hivata-
 los lapok közleményeit szemügyre vesszük, világ-
 osan kell látnunk, hogy Románia a török-orosz háború
 esetén határait csak a törökök ellenében fogja vé-
 deni; de az orosz átvonulás elő nem gördit akadály-
 okat. E véleményét megerősíti két újabb román terv
 esemény: Ali bey missiójának meghiusulása s a
 külügyminiszternek a kamara tegnapi esti ülésében
 mondott nyilatkozata.

Ali-bey a porta küldte ide, a legelőnyösebb
 ígéretekkel az esetre, ha Románia adandó alkalom-
 lal Törökország mellé áll. Ali-bey tegnapi hagyta el
 Bukarestet, — eredmény nélkül.

A külügyminiszter tegnapi interpellatúráján
 a kormány külügyi politikáját iránt, ünneppélyesen ki-
 jelentette, hogy Románia semleges marad, mert a
 semlegeségi politika támogatja Oroszország hu-
 manitárius törekvéseit a keleti keresztényekkel
 szemben.
 A kamara teljesen meg volt elégedve nyilat-
 kozattal s az interpellatíó fölött napirendre tért.
 Különb Károly fejedelem szentül hiszi a bé-
 két. Elbéli reménye egy Berlinből tegnapi sűrű
 tartalmán alapszik, mely azt mondja, hogy
 Oroszország Bulgária szándékot occupatiójától
 elállott. (?)

Románia hadikészülődéseiről a
 következő adatokat írják Kalafátból: Román kato-
 nákat szállító vonatok f. hó 3-án érkeztek ide elő-
 ször. Kalafatba összesen 10,000 ember lesz el-
 helyezve. Úgy mondják, hogy ide tesztik át a főhad-
 szállata magára, kik megérkezésük Lupa tábornok
 fog helyettesíteni. Kalafától minden oldalon erősít-
 tik, s úgy látszik, hogy az intézkedések a törökök
 átkelésének megakadályozására vannak szánva. A
 katonák a lakosokhoz szállásoltatnak, s dacára,
 hogy az osztrák-magyar altvalóik, kik bérben lak-
 nak, a kereskedelmi szerződés III. cikke értelmében
 fölmentvék a szállásadás kötelezettség alól, az ő
 lakásaikban is vannak katonák elszállásolva. A köz-
 lekedés Widdinell nem szüntetett ugyan be, de
 azon egynekre, kik Widdinbe mennek, vagy onnét
 jönnek, az itteni rendőrség szigorúan felügyel. Azt
 is beszélik, hogy a törökök meg akarták szállni Ka-
 lafatot, s hogy e szándékuk végrehajtásától csak
 a román katonák megérkezése tartotta vissza. Anyi
 all, hogy az első útegét, mely f. hó 4-én érkezett ide,
 oly ponton állították föl, honnét a Widdinből
 Kalafatba való átkelést hathatósan lehet lödzöni.

Bécsből jelentik a „B. C.“-nek, hogy a kül-
 ügyminiszteriumban a második osztályfőnöki állás
 nem fog betölteni. Baró Orsz, a sajtóügylek kivé-
 telével, a báró Hoffmann által előbb vezetett ügy-
 ket mind átvette.

Szegedi polgárok a kiegyezés alkuról.

A „szegedi felsőkörületi népkör levelet irt
 ugyanazon városi választó kerület országgyűlési
 képviselőjéhez Szilaha Ágoston urhoz, melyben ki-
 fejti nézeteit a magyar és osztrák kormány között
 válságra jutott bankkérdés és a vele kapcsolatos ki-
 egyezés dolgában. A levél tartalma következő:

Tisztelet képviselő ur! Szeretett polgártársunk!
 Tudva lesz ön előtt, hogy valamint Szeged vá-
 ros összes polgárai, úgy ezen felsőkörületi népkör
 tagjai kiváló érdekléssel viselteknek a függőben
 levő közzgazdasági kérdések megoldása iránt.
 Volt szerencsénk tapasztalni s az alkalmából
 önt szívesen üdvözölni, hogy az ezen kérdések fölött
 folyó osztrák-magyar alkudozások kimenetelét ön is
 az életbevágó legfőbb kérdések közé sorolja, s radi-
 calis megoldásukat óhajtván, a független szabadlevél
 pártján foglalt helyet.

Mi a szegedi felsőkörületi népkör tagjai elte-
 kinthe talán máskülönbben eltérő — függetlenségi
 párti — politikai meggyőződésünkől; a szőnyegen
 forgó két specialis nemzetgazdasági kérdésben ön-
 nel egyetérteni szerencsések lehetünk; csupan az
 erélyesebb actióra lehetnek önnek a miénktől eltérő
 nézetei.

Nem kerülte ki figyelmünket a bankkérdés
 fejleményének újabb stadiuma, a mely szerint nyil-
 ván valóra lett, hogy az örökös tartományokhoz
 jelenlegi szövetségi viszonyunk alappban veszélyes
 és káros, hogy egyedül a tiszta personal unio foly-
 tán lehessen a közzgazdasági függő kérdéseket az
 önpolitikai álláspontjáról is megoldani.

Azokban minthogy mi ezuttal csupan a két
 specialis ügyben akarunk önökhöz felírni, tartózkod-
 unk további nézeteinket fejtegetni.
 Szeged város polgárai úgy ezen népkör tagjai
 az ellenzéki elveket mindig bizonyos mérséklettel
 gyakorolták, s az alkotmányos magyar kormányt
 nehéz földadatában még akkor is támogatták, ha
 eleve látták is fölvető ösvényének leküzdhetlen akadályait;
 mert nem akarhatták a vezér-hazafiak
 nehéz munkában fáradozó tagjait zsiabasztani.

Ma azonban t. képviselő ur s szeretett polgár-
 társunk, oly stadiumba jutott a nemzet, a két függő
 kérdés a bank és vámtígy oly veszélyes utra terelte
 hazánkat, a hol becsületével s mindenével játszik
 a nemzet. Az elmondások 10 óvi rohamos lánco-
 zata különben is úgy legőryeszette a népet, hogy a

férfiás fölemelkedés legfőbb idejét elérkezettnek lát-
 juk; s e tekintetben az ön közreműködését azért is
 sürgösen kérjük, mert a közlegő külveszély esetén
 a trón és hazának egyiránt szüksége lehet a nép
 szerelmére!..

Ha bár mi, mint ezen népkör tagjai, s az ön
 választókerületének ellenzéki polgárai, eleve is tisz-
 taban voltunk a következmények jelen keserűségére
 nézve s e tekintetben kérelemmel is járultunk a nép-
 képviseleti kormány és az országgyűlés színe elő, s
 habár ezen hazafias kérelmünk a magas kormány
 és a képviselőház többségének színe előtt méltatlansá-
 g nem talált; mi azért nem szüntünk meg az alkot-
 mányos törvényeket tisztelni szerető polgár odaadá-
 sával kérelmünket megújítani.

Ezuttal azonban ki kell jelentenünk, hogy két-
 szeri feliratunkban a kérelmezés utolsó cseppjét is
 kimerítettük volt.

Si me a drága áron megvásárolt csekély en-
 gedmények — a melyekért az eddigi külföldi vámté-
 telek emelésére tett belegyezésünkkel Ausztria
 iparának javára s nemzetgazdaságunk hallos ká-
 rára, egy mégis közös bankot nyertünk volna, s csu-
 pán csak az osztrák tulpasok szenvedélyéből ime-
 ez is vissza vonatik.

Ha ez csak pusztá ijesztgetés volna, benne
 mégis a legutóbbi szövegést látnak a legdurvább
 megvetés alakjában nyilvánulni.

Vérünk arcunkba szökik, s porig alázott
 nemzetünk fájó lelkelvel kiáltunk föl: ezt a magyar-
 nak tovább tűrnie nem lehet! nem szabad!..

Reméljük a tisztelt képviselő

És Európa monarchicus culturálmai, ha ugyan nem csúszás e kifejezés, most rettentően komolyképpéggel a zold asztalhoz ültenek egy csomó jogkuruzslót, hogy tanácskozzanak a bitór elvek proclamálásának és kivételének módjaitól felett. Hol van hát a monarchicus kormányformák anynyiszor omlegettett conservatív egyensúlyozó ereje? Mi sehol nem bírjuk fölfedezni. Hanem igenis látjuk egész rideg cynismusában felülkerekedni a vallás-politikai egyeduralom ösdiokre emlékeztető öklőjogát, mely szerződések és törvények ellenében a nyers hatalomra apellál, s hozzá elég alávaló a hatalmak béke-tanácsában szentesítést kéri terveire.

Vajon nem félnek-e a monarchák, hogy ez elv bár alapjában despoticus, következményeiben forradalmi és oly jogosult teszi a legszilajabb felforgatást, melynél eltűnik a koronák minden varázsa és meginog minden királyi palca. Sőt ha van értelme a jogeljárásnak, mit a józan ész és alkotmányos érteleme visszatart, úgy sehol nem érvényesülhet az mint a jelen példa által. Mert az orosz czárnok ajszai despotiából kivont elé a souverainitás melőzésére, a monarchia semmibevelődte: teljesen gyakorlati jogörve emeli a népek szabadságérzetéből, és a népek örendelkezési jogából folyó tant, hogy királyok és szarnokok, despoták és császárok mind csak bitórlók, alkotmányon, törvényen és jogon kívül álló személyek, kiket elűzni és letenni napi kötelesség.

Igen! ez foly ridegen a czár által tervelt erőszakkól, s ám lássák a conferentiázó nagyhatalmak, ha az államok nemzetközi életében a fejlődési testvéreket oly szabad szájat és szabad kezét engednek, mintha legalább is föltűntetné elvű akarnak emelni, hogy a korona mindenre jogosít, melyből aztán másfél és ellenkezőleg is lehet hasonló szellemű következtetéseket vonni.

Törökország jól teszi, hogy nem tágit: a jog és szerződés, az államfenség és területi épszé mellett szólnak. Inkább egy élet-halál harc, mint gyáva meghunyászkodás a bitórlók előtt. Európa hadd szegényüljön meg a katonai disputáival, diplomatiá furfangjával, keresztény erőszakoskodásával, barbarismust szolgáló culturájával a török fegyverek előtt.

A lapok Kossuth leveléről.

A ma reggel megjelent lapok közül több foglalkozik Kossuth nagypontosságú nyilatkozatával. Szembetűnő ellentétet képez a „Pesti Napló“ helyes hangjával az a kicsinyeskedő mód, mely az „Ellenőr“ cikkén előmlik. Az „Ellenőr“ még Kossuth levelének méltatlanságát sem akarja és tudja felelni, hogy urak kelj szolgálmá, és oly megjegyzésekkel védi Andrásyt, mely alkalmas volna gyant kelteni, ha az ember nem volna hajlandó hinni, hogy az efféle védelem, mely toladó jellegű, Andrásynak sem igen lehet inyre.

A „Pesti Napló“ így szól: Kossuth levele a keleti kérdésről általános rokonzenre talált. Velünk érve, együtt gondolkodva lép fel Kossuth, hogy intse nemzetét a véz előtt, melylyel legközelebb szembeszállnia kell. Józsuu itél, kimondja mi igaz, korhol nem ok nélkül, de mérsékelt, s mi fő s bizonynyal legvártaianabb Kossuthól, az hogy álláspontja élt fenntartásával helyesen s méltányosan szól Ausztriáról és a dynastiáról, melyekről beismeri, hogy a keleti kérdésben Magyarországgal azonos érdekek.

Kossuth levele nagy hatást szűlt. A képviselőházban a többség is kedvézón nyilatkozik e levelről. Nem bánja, hogy a mese róla szól, s hogy „ügyletlenek“ van elkeresztelve; fontosabb ennél, hogy a lényegre nézve a keleti kérdésben nincs véleménykülönbség Kossuth és a Tisza között, s a pártok a szel-szobáltól a szűlő jogig nem huznak szét, de egyformán gondolkodnak. Mert bár a többség melyen halgató, mit Kossuth méltán megró, mégis úgy van, hogy a többség sem rejteget orosz rokonzeneket, az is tudja, hogy Magyarországra uralkodni, ha gyűz a panszlavizmus s orosz befolyás bízik föl a Balkán félszigeten; a többség sem akarja ezt eltűrni, ő is óhajta, hogy a török gyűzjön, s hogy ne hagyjuk elbukni legutolsó szövetségünket, midőn az ellenségeinkkel csatázik; a többség is utálja a sok árnyat, mely az orosz szövetséget és Bosznia annexióját erőszakolja; a többség belátása s hazafisága sem kétes, csak hogy a többség „ügyletlen“ s „ők hallgattak, mert miniszterialisabbak a miniszternek.“

Olvassa el (Andrássy) Kossuthnak levelét, az is egy jegyzék. Aból megvan, hogy mikor közel van a nagy vesztély, tágabb kebellet keres összetartást a pártosság elfojtott szellemre. Láthatja aból a külügyminiszter, hogy Kossuth simu a nemzethez s a viszonyhoz, nem csak a köztársasági képviselőknek, de meghajol a nárciszi helyzet követelménynek s kimondja, hogy senki se tegye fel róla, hogy „Magyarországot egy égvő magyáranak kívánhatna, csak azért, hogy a lángok közt, melyek a magyárt elhamvasztják, az osztrák s is elégen.“ Ezen loyális, nemes nyilatkozat, és ama másik

miszerint „balítélet azt gondolni, hogy Magyarország teljes függetlensége csak az osztrák monarchia romlásán épülhet fel; ez teljességgel nem áll.“ — amennyi belátást árulnak el, oly nevezetesen Kossuth szájában a keleti háború előestéjén.

Kossuth nyilván el akar távolítani minden gyanút, kiakarja csavarni az oroszbarát reactio kezzeiből a gyanúsítás utolsó eszközt Magyarország ellen, mintha itt volna ember, ki farradalmat akar, s a zavarosban halászni szeretne. Kossuth is, ki ellenzi, hogy Magyarország a keleti kérdésben „az orosz politika vontaót köteleire akasztani engedje magát“, mert ebben „a velünk ez ügyben tökéletesen solidaris érdeki monarchiának“ szétrepesztését, s az „osztrák háznak“ vesztőhelyre kísérését látja, — Kossuth is azt kívánja, hogy az egyetértő Magyarország, Ausztria és a dynastia a keleti kérdésben szilárd szövetséget tartsanak, s aztán osztatlan erővel, s egész határozottsággal „az osztrák magyar monarchia tekinteténél egész sulyával“ neki forduljanak Oroszországnak, mely ha, békés uton nem enged, a dolg „fegyveres eldöntésé“ kerüljön, mivel a háborúban van „chance“-a, de az orosz szövetségben Ausztriának „nincs chance-a többé, csak bizonyos halál van.“

Az „Ellenőr“ nyilatkozatának jellemzésére álljanak itt a következő pontok: Több mint egy pár szó, nem szükséges. Mert azzal, a mit most nyilvánított hazánk nagy fia — kinek ithon kellene élni, hogy máskor se tévedjen — az egész magyar nemzet egyetért vele. Hanem hát Magyarország nemzete egységes ugyan államiag és hivatalosan, de részletileg és gyakorlatban nemcsak a magyar fajból áll.

S e ténynek megmondása — ha eltekinthünk is az általános tapasztalástól, mely szerint az ellenzéki tábor különféle színezetű és hajlamú sátoral-jainak vezérnökei mily ellenállhatatlan frázisok által szokták magokat a személyiek fontosságú mérvetve által igényelt „álláspont“ fejtésének éntactios örvényébe sodortatni — elégséges indok, meg magában is azon tények megértesére, a melyet Kossuth elítél mint ügytelen, s a melyről a többi világ úgy beszél mint ügyesről — hogy t. i. a kormánypart tagjai nem siettek és nem tolongtak a keleti kérdés „megbeszéléséhez.“

Nem igényli itt a „keleti kérdés“ feletti sok beszédet semmiféle magyar érdek. Sőt éppen azért hallgatunk sokan, mert attól tartunk, hogy hazánk — a melyet többoldalu baj környez — a kevés beszéd is compromittálhatja érdekeit, a mennyiben szaporitására és kötekedésre használhatnék fel a fecsegés és házsártoskodás „szakemberei“ által. Legegyen meggyőződve Kossuth, hogy a keleti kérdésre vonatkozólag nincs érdeklődés és véleményeltérés az általa irrottak és az egész magyar faj részéről vallottak közt, s hogy nézete, miszerint a muszka terjeszkedés — bármiként történjen is ez — nem csak hazánkra, hanem a monarchiára nézve romlásal lenne egyértelmű, mindnyájunk nézete, akár mely pártköz tartozunk.

ORSZÁGGYŰLÉS.

A képviselőház december 12-én tartott ülése.

Elnök G h y c z K á l m á n.

A kormány részéről jelen vannak T i s z a, S z é l l, P é c h y, T r e f o r t, S z e n d e, B e d e k o v i c s, P e r c z e l, b. W e c k e l e i m miniszterek.

A mult ülés jegyzőkönyve felolvasatván, észrevétel nélkül hitelesítették.

Elnök Bemutatta Korom Erzsébet pásztori lakosnó kérvényét a közegháiban letett népszavazás elolvasására tárgyában hivatalosan megjelölt tisztá vizsgálat újabb megítélés iránt.

Ordódy Pál előadó bemutatja az 1877 évi államkötelességéről szóló törvényjavaslatot.

Trefort Ágoston kereskedelmi miniszter bemutatja a Nagybritanniával kötött kereskedelmi törvény becsikkelyezéséről, — a Franciaországgal kötött vám és kereskedelmi szerződés meghozzásbbsításáról, illetőleg becsikkelyezéséről, — és Lichtenstein fejedelemséggel kötött add- és vámegyesítési szerződés becsikkelyezéséről szóló törvényjavaslatot.

Szendő Béla honvédelmi miniszter bemutatja a magyar honvédség hadrendszere állományára előirt felszerelési cikkely becsikkelyezéséről keletkezett költség fedezetére szükséges póthitelről szóló törvényjavaslatot.

Madarász József kéri az elnököt, hogy jövöre az üléseket pontosabban nyissa meg, s a naplók nyomtatása iránt kér intézkedést.

Elnök megjegyzi, hogy ma kivételesen a pénzügyi bizottság ülése miatt nyitottam meg az ülés későbbben. A naplók nyomtatása tekintetében kijelenti, hogy ha e tekintetben hiány tapasztaltatnék, a meny nyire fölé fogja, az orvoslósi fogja.

Felolvasatván és végleg elfogadtatván a tegnapi elfogadott törvényjavaslatot.

Tárgyalás alájvettetve a pénzügyi bizottság jelentése a keleti vasut megvételéről szóló törvényjavaslatot.

Ordódy Pál előadó: ajánlja a törvényjavaslatot.

Péchy Tamás közmunka és közl. min. azon indokokat sorolja elő, melyek a kormányt arra indították, hogy a keleti vasut kérdésének elkénti megoldását javasolja.

Midőn a kormány megalakult s a keleti vasut ügye hozzá utasított, a kormány előtt két feladat állott: a kérdés végleges megoldása, és a külön véleményben botrányosnak nevezett ügyben való eljárás megindítása. Időközben a keleti vasut különböző címeken 18.925.365 forintnyi követelést formált az állam ellen.

Szóló részletesen ismerteti az ezen ügyben hosszasan folyt tárgyalásokat s kijelenti, hogy a kormány a törvényjavaslatban felvett megoldási módot azért ajánlja a törvényhozásnak, mert azt vasuti politikai, de általános nemzetgazdasági és általános politikai szempontból a leghelyesebbnek tartotta, különösen azért, mert specialis áldozatot az országot nem kíván, s idővel azon fájdalmas és kellemetlen körülményeket is paralyshatja, melyeket a keleti vasut okozott.

A megoldásnál természetesen azon körülmény, hogy a pályá részvényesek, illetőleg magának a társulatnak az állam ellen követeléseit voltak, kapcsolatosan tárgyalatban a részvényesek becsikkelyezésével, némileg megkönyvitette az eljárást.

Részletesen elmondván a tárgyalások eredményét, ajánlja a tvjavaslat elfogadását.

Zsedényi Ede részletesen indokolja kölővővel. Fajdalommal említi fel, hogy a fusio megtörténte után is oly nagy áldozatot követelhetnek az államtól a vasut miatt.

Szólót igen kellemetlenül lepte meg azon két okmány, mely a ház elé ezen ügyben terjesztett: a királyi főügyész véleménye és a tvjavaslat.

A királyi főügyész igen ártatlanul tekint a keleti vasut ügyében követett eljárásra. O rea is reá ragadt, úgy látja, a mi előlökkel fel se veése. (Derülttség) Ily körülmények között azt gondolja, hogy a házat illeti meg az, hogy ezen ügyben elrendelje a vizsgálatot.

A mi a vasut megvételét illeti, azt tekintettel azon körülményre, hogy az még üzleti költségek sem fedezi, károsnak tartja az államra nézve sa azért azt ellenzi.

Nem helyesli, hogy a kormány kivesszi az adózó polgárok zsebéből az utolsó garast, hogy azt könnyelmű részvényeseknek adja. Ajánlja külön véleményét. (Élénk helyeslés.)

Hegedűs Sándor pártolja a törvényjavaslatot, mert szükségesnek tartja, hogy a keleti vasut ügyi tisztázásának, s hogy egy oly vonal, melyből nemzetközi pályát lehet csinálni, az állam kezelésé alá jusszon. Ezt helyesnek tartja nemzetgazdasági és pénzügyi tekintetben, de nem helyesli a multak elakarasát, s a következő határozati javaslatot nyújtja be: „Utatisa a képv. ház a kormányt, hogy a keleti vasut alapítása és építése körül netalan előkötvetet hibák, mulasztások és visszaélések kiderítésére, illetőleg megtorlására a szükséges lépéseket mielőbb tegye meg.“

Ragályi Nándor rosszálja, hogy a kormány szívesen vállalkozik a bün eltakarására. E megvétel új terhet vállal magára az ország, pedig az eddigi terheket is csak úgy bírtuk fedezni, hogy kölcsönt kértünk. Mihelyt kölcsönt nem kapunk, fizetésképtelnek leszünk. Nem fogadják el a törvényjavaslatot, s pártolja Zsedényi indítványát.

Itt öt percnyi szünet tartaték, mely után felszólt

Knöpfler Vilmos az erdélyi részek érdekében, s elfogadja a javaslatot.

Paczoly János nem csodálkozik azon, hogy a kormány e tv. javaslatot a ház elé terjesztette akkor, midőn az ország pénzügyi viszonyait oly kedvezőtlen, Magyarország hitelét jónak gondolta, de most midőn a finansziális viszonyok oly borzasztók, hitelünk nincs, túl vakmerőség kellett a javaslat betérjesztésére. O az állam polgáira nem akar új terhet róni hitelünk jobban megfontolni, mert ez évi 500.000 frt, adóemelés volt maga után. Polemizál Péchyvel s Hegedűssel, kinek indítványa akar is valamit nem is. Nem fogadják el a kormány javaslatát.

Simonyi Ernő. A mult országgyűlés utasította a kormányt, hogy a keleti vasut és a Naszói erdők ügyében megjelölt vizsgálatról jelentést adja be. Már most mit tett a kormány? Bemutatta a kir. főügyész véleményét, a mely azt mondja, hogy itt van bün elég, de bünös nincs. Engedelmet kérek, a hol bün követtetett el ott bünösnek is kell lenni. Nem akarok ezuttal véleményt mondani a kir. ügyésnek a képviselő véleményére, hanem azt mondom, hogy a képviselőház által ezen vélemény el nem fogadtatva, hanem saját meggyőződésére szerint vagy a bizottság munkálatai nyomán vagy az ügyre vonatkozó okmányok alapján alkossom magának véleményét. De a pénzügyi bizottság véleménye sem jöhet tekintetbe; mert két oly körülményt emlit fel előterjesztésében, ami magában vére érvet nem képezhet, mert az nem való s nincs is semmi alapja, mert a keleti vasutra nézve Waring és más közt semmi kérdés nem volt, úgy hogy az egész ajánlat titokban zárt ajtókat kellett történni meg, senkit sem bocsátottak be. Ily állással a képviselőházat félre vezetni nem szabad. Nem akarok most itt a keleti vasut egész történetére visszakérni, mert én is azt artom, hogy a betér-

jesztett törvényjavaslat nincs összefüggésben azzal, hogy a bünösök nyomozásának, hanem e helyett azzal kell tisztázni jönnök, hogy közgazdasági és finansziális szempontból vajjon előnyös e ha mi megvesszük a vasutat?

Elismerte eddigelő a kormány, elismerte a képv. ház bizottság, elismerte mindenki, hogy bünös és visszaélések követtek el ezen vasut létrehozásában. Ha ez mindenki elismeri és aztán még sincs senki, a ki arra vállalkoznék, hogy ezen előkötvetet visszaválassza, ezen bünök megtorolnó kővő megkértsék ez megfoghatatlan, ez az állam érdekeivel és méltóságával össze nem fér. Ezen bünök, ezen visszaéléseket fedezni akarni azzal, hogy pénzen megvesszünk valamit, pénzbeli kárpótlást adunk azoknak, a kik megkárosítottak: ez erköltsétszerű volna, ez annyit tene mint a criminalitásnál czimborakodni, mint a criminalitásnál meg nagyobb áldozatot árán fedezni akarni.

Attér aztán a kir. ügyész által betérjesztett vélemény fejtegetésébe és az egész helytelensit, s megjegyzi, hogy ezen ügy a királyi ügyész véleményébe alá nem is tartozik, (Helyeslés) mert hogy mi történjen a miniszterekkel, az a képviselőháznak a dolga. Itt világos törvény van, az 1848. 3. ik t. cz. mely egyenesen megszabja mikép helyezessék a miniszter vad alá, és mikép vonassék felelősségre. A miniszter azt mondja, hogy egy új körülmény merült fel, t. i. e társaságnak 19 millió követelése van, de minthogy viszont az államnak is van követelni valója, vita támadt az állam és a keleti vasutártulat közt. Én úgy tudom, hogy már az 1874-ben az ezt követő tanács által benyújtott memorandumban benfoglalatták.

Péchy Tamás (közbeszó) 9 millió!

Simonyi. Igen benfoglalattok csak, hogy ezen összeg mindíg tud, de ez sem bír nyomattékkal, akkor, mikor tudjuk, hogy más vasutak is 20 millióra mentek követeléseket tettek és egy két millió firttal beérték kárpótlás fejében. Itt azonban a miniszter azt mondja, hogy négy millió 8 százezer frt realis követelések van. Ha van, az csak a kormány mulasztása következtében lehet realis, és a képviselőháznak kötelessége kinyomozni, ha vajjon a társulatnak volt-e elegendő okuk azon változtatások megtételére, vagy szükséges volt-e azon változtatás. Mert emlékszem rá, hogy voltak esetek, midőn a kormány által kívánt utasítások, még akkor is a miniszter főközbá fedüktek, mikor már az illető vasutat a forgalomba hozni kellett volna adni. Ezen eljárás menthellen, mert hogy a miniszter magánál tartsa az ügyiratokat és a munka hátráltatása miatt jogos igényt adjon a vállalkozóknak, azt teheti a miniszter saját költségére de az állam terhére nem. Már azon körülmény, hogy a kormány megengedte a vállalkozóknak, hogy 4 millió 800.000 frtyi jogos kárpótlást követelhesseken már ez megköveteli, hogy a képviselőház szigorú vizsgálatot rendeljen el, hogy kitűnjék, kik voltak azok, kiknek hibája miatt támadt a tulkiadás.

A miniszter ut hivatkozott más államok példájára s azt mondja, hogy eredményre ott sem vezetett.

Lehet, hogy bíróság a bünöség be nem bizonyítható; de a nagy publikum morális elégtelét mond, (Helyeslés) eilől megkövetésre.

Ez tehát, hogy eredményre nem vezetne mondanom nem lehet. Ha egy vasut ügyei nem jól alakul, akkor az államnak joga van beavatkozni, s ha máskép nem lehet kerékgyásába hozni, a vasutat zár alá is vegye.

Engem Zsedényi képv. ur véleménye sem elégit ki egészen, mert jobb szerettem volna, ha az engedélyezteték, vállalkozókat a követelt eljárásküret az államkincstár sérelmére okozott károk megtérítésére bíróság szorították volna; de e sérelmek távolról sem foglalkaj magokban mind azon visszaéléseket, melyeket ezen urak előkötvetek. En megengedem, hogy sok ok miatt történt, de a miniszter a felelőség terhe alá felmenteni sem fogom ez ügyben. (Helyes.) Lelekem mely meggyőződéséből mondom, hogy én gr. Mikót soha nem gyanusítottam, de mint minisztert fel nem mentem.

Ha tekintetbe veszem a keleti vasutnál történteket, lehetetlen a kormányt felmentenem. Először ugyanis az egész társaságnak alakulása a törvény megsértésével ment vége, az alapszabályok a vállalkozók által állapították meg, holott pedig ellenőrzésére voltak hivata, és a kormány által még is megerősítettek. Ha már most más körülmény nem volna is, mint az, hogy a király személyét is bevonták ezen ügybe, már maga is megérdemli, hogy a miniszternek vad alá helyeztessenek. (Helyeslés.) A mi magát a törvényjavaslatot illeti, megjegyzem, miszerint finansziális és közgazdasági szempontból tárgyalandó, s tekintetben a különvéleményben kifejezett nézeteket osztom. (Helyeslés.) En már akkor, mikor ezen keleti vasut megszavaztatott, egyedül voltam, a ki szót emeltem ellene intőleg, hogy vigyázzon a t. ház, ezen vasut 90 éven át nem fogja behozni a kamatot sem, és az ország kénytelen lesz az 5% garantált fizetni. Ezeket tekintetbe véve tisztelt ház, (Halljuk) a mi a keleti vasut létrehozása körül felmerült bünöknek és visszaéléseknek mi módoni megtorlást illeti, arra nézve fentartom magamnak a jogot, hogy az az iranti lépéseket megtehessen, már t. i. akkor, ha a

vet hoztam, mintha egyszerű üzleti dologban távoznám.

A kereskedelmi tanácsost ágyában halva találták, — ismétlem magamban épen úgy, mintha az üzleti irodába azon jelentés érkezik, hogy: „ebben és ebben a műhelyiségben a hajtszíz szét-pattant.“

Aztán egyszerre összerendeztem, mintha szivembe dőrt döftek volna, és magamban susogtam: — Szegény gyermek, mennyire le fogja sajnani. De oly sok szerencsétlenség van a világon, oly sok, s végre is, ó már koros volt.

Ehagyám a házat, melynek lakói csak most kezdtek ebredni.

— Korán távozik ön uram; csak nincs baj a gyárban? — szót a kapus, lakásából kilépve.

Nem válaszoltam, és csak az utcán jutott eszembe, mit kérdeszett fölem ez ember.

Hét óra lehetett és egészen megviradt. A szél nyugatról fújt, és végig sóprá az utcákat. Eszt, s a háztetőkről egész patakok vonultak alá, s az éjjeli havalaz is mocskos folyadékká vált, melyen a kenyérváz s tejjel megrakott koscsik alig tudtak áthatolni. A hideg borzogatott, s azt gondoltam, hogy ez nagyon rut ranggal. Egyebet gondolni képtelen valék.

Az utca sarkán halottas kocsiak találkoztam, melyet senki sem kísért. A magas bakon ülő kocsi melyen behuzta fejébe kalapját; s a gebék csak lépésben haladtak. A kocsi a mocskos sárban ide oda zökkent, s a kocsiar bitortott kopogó fekete posztót a szét erre, amarra lebegteté.

Ezen még nem vihették a kereskedelmi tanácsost? — gondolám a kocsi után pillantva.

A szállodához értem.

— Jobbra a lépcsőtől tizenegyedik szám, — szót a kapus magyarázólag.

Követék, inkább vándorságból, mint részvétből. Elmondá, hogy a kereskedelmi tanácsos ur

kormány nem teljesíti ebbeli kötelességét, melynek ez különben is morális kötelessége lett volna. A mi vasut megvételét illeti, e tekintetben osztván a különvéleményben előadott nézeteket azt elfogadom. (Helyeslés. Eljén.)

Tisza Kálmán miniszterelnök. Zsedényi és Simonyi ellenében a kir. ügyész eljárását védelmezi. Tiltakozik az ellen, hogy a ház határozata előtt azt lehessen állítani, hogy bünösök vannak. Allamgazdasági s vasut politikai szempontból szükségesnek tartja a keleti vasut megvételét. Nem tartaná helyesnek a vizsgálat elrendelését, mert ezzel sok ártatlan megkuruzoltatnék.

Csernátóy Lajos helyesli a vasut megvételét, azonban addig, míg az állam mind-unt meg nem tesz a botrány kiderítésére, addig a miniszter óhaját tudomásul nem veszi, mert ez csak ártana az ország hitelenek.

Ordódy Pál (Eláll, eláll) ajánlja a törvényjavaslat elfogadását.

Simonyi Ernő kijelenti, hogy ő a keleti vasutá monda azt, hogy concurrentia nélkül adatott ki, s a bizottság jelentése pedig erre az ellenkezőt mondja.

Zsedényi Ede. Miután a miniszterelnök ur az állam ügyész véleményét a ház elé terjesztette és arra alapította saját előterjesztésében a kérdés és ügyre vonatkozó véleményét, azt hiszem azt itt taglalás tárgya vá nemcsak tehetem, (Helyes) de szoros kötelességem mint képviselőnek.

Elnök kérdeni fogom a t. házat, hogy a beadott javaslatot általánosságban a részletes tárgyalás alapjául elfogadják-e vagy nem. Erre névszerinti szavazás követezték melyek eredménye következő: 447 igazolt képviselő közül az elnök nem szavazván g e n n e l szavazott 166, n e m m e l szavazott 88, távol volt 187. Következék a második szavazás, t. i. hogy tudomásul veszi-e a ház a miniszterium azon nyilatkozatát, hogy az előre látathatólag czéltalan büntényítő eljárás mellőzése egyszerűen a társulat honlyolt pénzügyeit kívánja rendezni? Szintén névszerinti szavazás lért, a következő eredményt igennel szavazott 82, nemmel 142, távol volt 204. E szerint a kormány nyilatkozata tudomásul nem vétetik. (Hosszas zajos éljenzés balföl.) Ezután Hegedűs Sándor és Zsedényi határozat javaslatát kerük szavazás alá, ez utóbbi hosszas zajos éljenzés közt elfogadtatott.

Ülés vége 4 óra után.

Szalay Imre beszéde

— a képviselőház decz 10-én tartott ülésén. —

T. ház! Ezen kérvény tárgyalásánál önkénytelenül eszembe jutnak az 1860—61-iki évi büntetések, melyek a nemzeti közérdeklében találtak táplálékulak. Mi volt a fatalság 1861-ben, és mi most? 1861-ben el voltunk nyoma. Mit csinált akkor a magyar fatalság? Magyar ruhát öltött és ezzel mutatá azt, mit szóval nem tehetett: hogy magyar vagyunk. Most az egész ország véleményét mutatja ki akkor, midőn faklyásmeneteket akar rendezni a török consulnak haladatosággal némi tekintetben azért, amit a török kormány a magyarokkal 1849-ben tett. És azt Tisza Kálmán tiltja meg, ugyanaz, aki még reggel azt mondta a fatalság küldöttének, hogyha a törvényes korlátok belül maradnak, a faklyásmenet megtarthatják. Én, tisztelt ház, a nemzet ezen közérdeklétének kifejezést adni mindenkit jogosultnak tartok, épen úgy azon fatalságot is, mely az 1867. évi egységesség felhozását ugyanannyira, hogy még az elviességnek is sikerült diadalt űlni azon faklyásmenettel, mit a t. miniszterelnök urnak adott.

És sajtóságos, hogy a miniszter ur azt mondja, hogy a fatalság ne avatkozzék oly dologba, mi nem hozzá tartozik. Hát akkor mért nem mondotta ezt a miniszter ur, mikor neki adtak faklyásmenetet? Ha jogosult volt akkor, jogosult az most is.

Oszintén megvallom a t. miniszterelnök urnak nagyon sajtóságos fogalmi vannak az alkotmányosságáról és o nem mint alkotmányos miniszter ul azon helyen, hanem mint egy alkotmánytalan basa. (Atalános derűtség.) Nemcsak a kormányának vannak jogai, hanem az egyeseknek is. Aból, hogy egy többség kegyelműből valaki belügyminiszter, nem következik, hogy lábba tapodja a törvényt és igaz-ágot.

Végre eltekintve ezen dologtól, szeretném tudni, hogy mi következtetést volna abból, ha az ifjuság megtartja a demonstratiót? Lett volna faklyásmenet, lett volna faklyafüst, egy kis éljenzés, lecsillapodtak volna a kedélyek, s nem történt volna semmi, holott most ingerült az ifjuság nagy része. (Derülttség.) Ha a t. ház az ifjuságot oly kicsinyben veszi, ez lehet egyéni meggyőződés dolog, annyit azonban mondhatok, hogy kétségségs kelene esnem oly ifjuság feletti, mely oly dologban nem bírna eljelt és a nemzet közvéleményének kifejezést adni.

Nem akarok utalni arra, a mit a fatalságról régebbi időben Robespierre mondott, hogy ha addig, míg valaki fiatal, nem tartozik az ellenkérhez, gúllotint érdemel. Ez nagyon is forradalmi meggyőződés, nem is volna helyén ezt. Most alkalmazza, mi Deak Ferenc mondott: „sajtóságos állapot ez a miénk; régi időben mi fogtuk a fatalságot frakkjánál fogva“

tegnap este az utolsó vónattal érkezett, és igen derült hangulatban volt. Meghagyta, hogy reggel hét órakor felkötöztük; a megvárta az időben zörgött is az ajtón s a kereskedelmi tanácsos ur válaszolt, hogy: „jól van, Lajos hozhatja reggeljét.“ És midőn tíz perc múlva Lajos a kávéval hozta, ekkor a kereskedelmi tanácsos mit sem válaszolt, és már halva volt. Ki hitte volna ezt, ily derék öreg ur! El is küldtek rögtön Snellius orvosot, mint Hartvig ur házi orvosáért, és az orvos ur el is jött azonnal.

— Kérem Hartvig ur, ezen ajtón tessék, — folytató a kapus.

Az ajtó csak kilincser volt téve, s a szállodatulajdonos, a főpinczér, és még valaki voltak a két ablakos szobában, hová a felvont függönyökön a komor reggel beköszöntött. Az ágy előtt, a szoba hátterében, kis asztalon két gyertya égett.

— Ugy hagyunk mindent, a hogy találtunk, mert elvem, ily esetben a legnagyobb elővigyázat-tal járni el. Nem tehetek magamnak később szemrehányást, és sok kellemetlenségtől meg órom gamat. A kereskedelmi tanácsos ur épen úgy fekszik még ágyában, miként ő Lajos taláta; s a kávé is itt áll, a hogy Lajos behelyezte.

Valóban ott állt a kávé tálca, miként Lajos letette, s a kereskedelmi tanácsos ott feküdt, miként ő Lajos taláta.

A gyertya fénye, — melynek kacozca hosszan legették, megvilágítja arcát. A harmadik halott arca volt ez, melyet figyelemmel megtekinték; s most a másik kétfő is élénken állt lelkem előtt. Láttam a „vad“ Zehren arcát e pillanatban, aztán atyai barátságot és ime azt, ki előttem feküdt. Sőt dacot fejezet ki a „vad“ arczonása, épen mint egy indus főnöké, ki gyunaloktal zeng kinzóra. Ellenben magasztos szellemű fiúve arcát nemes nyugalom borította, mint oly lényét, ki má-

hogy ne a fatalsá menjünk. El közt igen rint soki (Nagy n. Az ellentűm engedett. Miből ál akadtól adott volt látok ser gyarorsz köknlé a nézve jő zaban. N országból az orszoz. Vagy föl lett volna herczegn osztrák mek teki. A észrevette hoz fordú szor szedn, hogy egyes ap jébt, azt hatni. (D parlamen van. (Át tán a m előtt, azt Pár ványat.)

tetett, ho atalános hadi teng haddkötele a közös h méhez, cs san szaba val elátv magat jel ezredbe, l tárbá tar gyalogez orsz. szek kaszárnyá vald, az ú a Ferdin a vizivár az öbűnd a vizivár helyesrés vagy Kis más tart hadjeges vonul. A allitási b igazolvány (63. százió jelentkez meg (Rom k i n c s t négy óra a helyére sz mely az ut melyek, a loáltitási b ház-és fat omibusz-Perenczét. A behívás engedelmé igen szigor pedig és a sát nem esz nak rá és tetnek.

A hívó ifj. Csarják kir. kármán Kálmán god kir. törvény járásbörösöz, és E m szók irodát ránebesi ki kir. ügyész íróköté át. — A pé III. ad. oszt. adólv. vez. Imre iz segéditész dekesés alá. — A halap Gyula pozsz. dapsztre nev

sokért élt. Mily külön körül káro midőn vala félig csukv mébe nézvé gedett ó va mert titok módjára bu tödzék a fe — Pe tünk együtt peszögö üri lünk idözöt óvatos; az ólyt észze Me ime jö önek akar lajdonos. Jegyző nál, mely vém, irását. kál inkább. A következő „Kedv gyon szeret haza megye dere megye nek meg ar bákat ily ta val. Ha n

... melynek...
... a kü...
... feladatom.

Ebben egy tanulság rejlik. A ház t. tagjai...
... a kik nézetem...
... szagok...
... (Nagy nevetés.)

Azt mondotta a t. miniszterelnök ur, hogy...
... a törököknek...
... a magyar...
... a magyar...
... a magyar...

A mi a t. belügyminiszter urnak azon stilaris...
... a fiatalok...
... a fiatalok...
... a fiatalok...

A főtörvényszék minden előkészület megté...
... a központosítás...
... a központosítás...
... a központosítás...

A vizáradásról további hírek érkeznek...
... a vizáradás...
... a vizáradás...
... a vizáradás...

A vizáradásról további hírek érkeznek...
... a vizáradás...
... a vizáradás...
... a vizáradás...

A vizáradásról további hírek érkeznek...
... a vizáradás...
... a vizáradás...
... a vizáradás...

A vizáradásról további hírek érkeznek...
... a vizáradás...
... a vizáradás...
... a vizáradás...

A vizáradásról további hírek érkeznek...
... a vizáradás...
... a vizáradás...
... a vizáradás...

A vizáradásról további hírek érkeznek...
... a vizáradás...
... a vizáradás...
... a vizáradás...

A vizáradásról további hírek érkeznek...
... a vizáradás...
... a vizáradás...
... a vizáradás...

A vizáradásról további hírek érkeznek...
... a vizáradás...
... a vizáradás...
... a vizáradás...

A vizáradásról további hírek érkeznek...
... a vizáradás...
... a vizáradás...
... a vizáradás...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

Az ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka...
... a budapesti...
... a budapesti...
... a budapesti...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

... a kitűnően Scheiber nagy hamisítása, öt elfogatta...
... a kitűnően...
... a kitűnően...
... a kitűnően...

TÁVIRATOK.

Konstantinápoly, december 12. (Az „Egyetértés” távirata) Ma a szultán és a miniszter jelenlétében kísérletek tettek az Armstrong ágyúkkal és torpedókkal. A magas portán nagy előkészületek tettek a szultán fogadására. A szultán ugyanis az alkottmányi programjának, mely a portán fog megtörténni, jelen lesz.

Bécs, decz. 12. Az alsóház-ülésében a közoktatási-bizottság tárgyalott, mely a lakóházak és szónokok egész sora azt kívánta, hogy az oktatás egyenes irányba menjen. Stremaier miniszter kimerítő válaszában kijelenti, hogy szívesen kikerül a kulturárcsú; ő maga is szigorúan ragaszkodik az 1871-ben előterjesztett és nagyrészt készült új programhoz, s reményli, hogy még ez létszáka folyamában ide vonatkozó törvényjavaslatok fog bejuttathatók. A miniszter nem gondol az osztrák szlávok germanizálására, valamint osztrák néptörzsek egyenlő érdekekkel viselkednek anyanyelvükkel, utal azonban a nem osztrákokra és a nemet nyelv ismeretéből származó előnyökre. (Élénk tetszés) A miniszter még egyszer hangsúlyozza teljes pártatlanságát minden nemzetel szemben.

Páris, decz. 12. Az „Agence Havas” jelentésként Konstantinápolyból ma keletelt: A tegnapi előbeszélés Ignatieff emlékelet alatt a Szerbiára és Montenegróra vonatkozó kérdésekkel foglalkozott; a következő, később hivatalosan szentesítendő pontokra nézve megegyezés éretett el: A Montenegró részére történő határigazítás elfogadott, mely egy Raguzában összehúzó nemzetközi bizottság által eszközöltetnek és 12 kerületnek Montenegróval való egyesítését foglalja magában; a kerületek a következők voltak: Zubci, Banjovici, Piva, Dobniak, Goransko, Kolasin, Vasovich, Drekolovic, Kucci, Spuz és Niksic; Montenegró fejedelme ezen terület nagobtitársát hódolna a szultánnak Konstantinápolyban. — A mi Szerbiát illeti a szerb kerületek a törökök által leendő elhagyása, a folyók kiserelése és a fegyverszünetnek a béke megkötéséig való meghosszabbítása fogadtatott el, továbbá a Drina völgy utja Szerbia nyugati határára fogadtatott el, mi Kis-Zvorniknak Szerbia részére leendő végleges átengedését is magában foglalja. Az eredmény az egyetértés reményét igazolja. Állítják, hogy Salisbury igen engesztelékeny és igen beülékeny hajlamokat mutatott. Erősen állítják azt is, hogy Ignatieff egy Salisburyval folytatott értekezése alkalmával elfogadta azt, hogy Bulgária egy neutrális hatalom által, mint Belgium vagy Svajcz, occupáltsassék.

Páris, decz. 12. Miután a baloldali Berthaut visszalépéséhez ragaszkodik, mit MacMahon határozottan megtagad, egy jobboldali kabinet alkotása lehetségesnek látszik.

Lemberg, decz. 12. (Az „Egyetértés” távirata.) A „Dziennik Polski” egy magántávirata szerint a czár decz. 29-én jelen lesz az actív előhadiszere szemléjén. A „Ruski Mir” csak Miljutin hadügyminiszter egyes kivánságára függesztette fel. Azon hir, hogy egy perzsa ügyvéd hadtestet állított fel a perzsa-chivai határon, alaptalan. A perzsa külön követnek nincs politikai missziója.

Bécs, decz. 12. A „Pol. Corr.” Konstantinápolyból felhívatalos jegy alatt ezeket jelenti: Az előtervezet ma ül feladatokhoz, az első hivatalos ülésben, látszólag sokkal kedvezőbb feltételek alatt, mint még rövid idő előtt várni lehetett; tény, hogy az egyes meghatalmazottak, különösen Angolország és Oroszország meghatalmazottai között folytatott megbeszélések a két nevezett hatalom közötti ellentéteket lényegesen közeledésre vezették, úgy hogy az előtervezet folyamában azok teljes megegyezésre több mint valószínű, ennélfogva ujalog tért nyer azon remény, hogy a konferencia, dacára az el nem tagadható nehézségeknek a békének kedvező eredményre fog vezetni; kedvező symptomának tartják a demarkációsális ügyek émost történt coulanté végleges elintézését.

Páris, decz. 12. MacMahon ma magához hivatta Jules Simont; a megegyezés ismét valószínű. Azt hiszik, hogy a hivatalos lap holnap fogja közölni az új miniszteriumot Decezesal, Berthauttal és Martellel, mint pénzügyminiszterrel.

Berlin, decz. 12. A birodalmi gyűlés a retorcionális vámkorról szóló törvényjavaslatot a bizottság hoz usztatotta. A vita folyamán alatt kijelentette a kereskedelmi miniszter, hogy szigorúan ragaszkodik az eddigi kereskedelmi politikához. A pénzügyminiszter különösen a francia kivitel-dijakra utalt.

Bismarck a retorcionális vámkort csak átmeneti pénzügyi eszköznek tartja, hasonló kérdéssel fogunk szemben állani a kereskedelmi szerződés megújításánál, különösen Ausztriával. Bismarck így végezte beszédét: A kereskedelmi politikát illetőleg a szövetségi kormányok és a birodalmi gyűlés az initiativa, ő csak a végrehajtásért felelős.

Bécs, decz. 12. Hitelrész. 136.10. Galliciai 199.75. Államvasút 258.50. Rente 60.05 — 186.05 — 184.6 — 129.50 — Észt 115.25 — London 126.33. — Unio-bank — Államok épitőbank — Angol-osztrák 72. — Lombard 78. — Franway — Hitelsorsjegyek 164. — Napoleon 101.11 — Arany 5.97 frankfurt 61.40. — Porosz pénzügyi 61.15. — Török sorsjegyek 11.25. Angol épitőbank —

Bécs, decz. 12. Magyar földtörlem. Kötvény 73.75. Salgó-Tarján 69.0. Magyar hitel 104. — Magyar zálog-levél 55.25. Erdélyi 72.50. Magyar — keleti vasút 23.25. Magyar sorsjegyek 63.75. Magyar földhitel 27. — Magyar vasúti kölcsön 97.50. Angol-magyar 32. — Franco-magyar bank — Állföld 93. — Magyar észak-keleti vasút 85.50. Kelet-vasút elsőbbségi kötv. 55.20. — Tiszai vasút — Municipális bank —

Éjjeli posta. Franciaországban a reactiópárt minden törökve, Marcere-nek, egyetlen igazi republikánusnak, a miniszteriumból való kiküszöbölése által a kormányválságot saját előnyére kiaknázzák, meghusult a balpárti csoportokat összeartatásuk kezdetében. A terv, mely szerint Jules Simon és Bardeux a kabinete léptek volna, csupán a republikánus párt felbomlására volt

számítva s egy kis áldozat árán a republikánusok előtt népszerűlő Dufoure-nak és Berthautnak a kabineten való megmaradására. A republikánusok vezetői azonban észrevették a cselet s dícséretes erélylő ragaszkodnak jogukhoz. Az egyesült republikánus pártok új miniszteriumot kívánnak, mely a követ-kamara többségének megfelel; s ha igaz a hir, hogy a balpárt a bevételi budgetet addig el nem fogadja, ennek hatása nem fog elmaradni. Azt is beszélik, hogy azon esothban, ha a republikánusok nem engednek, MacMahon felosztatja a követ-kamráját s új választást rendel el.

Az Egyesült-Allamokban a végbenet elnökavastás eredményéről még semmi bizonyosat sem tudni, a calculat pedig fölöslegesen teszi azon csekély különbség, melylyel egyik párt a másikat fölülmúlhatta, annyival is inkább, minthogy a mind egyik által fővárosban beadott szavazatok csak februarban fognak megmészároltatni. A new-yorki lapok dícsérettel említenek egy republikánus választót, aki a demokraták által neki felajánlott 50,000 dollárnyi vesztegetési díjt visszautasította.

KöZGAZDASÁG. Budapesti gabona és értéktörzs. Budapest decz. 12. Készenbábban igen kevés kintlát volt, a malnok tartozások, az üzleti forgalom igen gyenge, lévén, az árak változólanul jögyeztetnek, mint tegnap.

A határidőzletben a jegyzések valamely szilárdabbak, csak a szűkösök 5 krral. Buza tavaszra 12.85—12.90; rozs tavaszra 10.15—10.35; zab tavaszra 8.25—8.42; tengeri, hársági május-június 6.95—7.00. Értéktörzs. A mi forgalom igen csendes volt, csak egyes kötekek sorsoztak. Malnok inkább kínval voltak, verők hiánya miatt azonban nem kerültek forgalomba. Külföldi váltók és valuták ismét szilárdabb irányba mozdultak.

Az előtérzésben osztrák hitelrészvények 135.60—135.30 ig, magyar hitel részvények 104.90 voltak forgalomban.

A déli törzsben osztrák hitel részv. 135.20—135.30-on, magyar hitel részvények 104.50-ig, haryantottak Szólvallásig, kötvények 71.25-en, magyar földterület-tesztési kötvények 73.75-60, kincstári utalványok 94.35-60, 20 frankos anyak 10.09-en, marjegyek pedig 62.10—62.15-60 keltek.

Bécsi gabonázás. Buza tavaszra 12.80 12.95. Rozs tavaszra 11.05—11.20, magyar 10.09—10.10. Zab kereskedelmi 8.45—8.6; tengeri, hársági május-június 6.95—7.00. Tengeri (kés ár) 6.45—6.55. május-június 7.20—7.30.

Bécsi értéktörzs. Az előtérzésben lanya hangulat uralkodott; osztrák hitel 136.80, angol 72, magyar hitel 104.25, 20 frankos aranyk 10.0.

Felső Csallóközből írják a „M. A.”-nak: Decz. 1. Időjárásunk sajátságos. 1866. és 1871-ben volt ilyenféle telünk. Novemberben fagyott keményen és havazott is elég tartósan, már rettegünk a kora, a tavalyi téli; erre meleg napok jöttek, jég hó elolvadt, s következtek oly meleg eszékeny napok, mint ápril-májusban, de ép itt a haj; mert folyton esik, a sár gázolhatlan, utaink romlanak, a közlekedés nehéz, a mező munkája, s mert a letűnt marciuszban a vizek miatt nem is vethettünk; igen természetes dolog, hogy minden nyári és őszi munkával meg kellett kényszerülni. Egy pár heti száraz engedékeny idő igen sok jó szőnye, vagy tán még jobb lenne, ha a tél megmutatná, hogy az időben ő az ur, nehogy midőn meleg napokat igényel a természet, akkor rontson ránk rombolólag. A vetések szepek, de gyomosak.

A gabonaszajók forgalma. — Deczember 10. — Megérkezett Budapestre: Fleisch és társa Mária József-ja, megrakva Új-Bécsen Fleisch számára 389 tonna különféle. — Atanában Győrbe: Császár Márton „Dávid-ja” megrakva Szécsényen Reich számára 255 tonna buzával. — Kovács Mihály „Binát-ja” megrakva Bircsán Reich számára 350 tonna zabbal.

Árverések, csodigyűlés. (Kivonat a „Budapesti közlöny” decz. 12-iki számából.) Szeged decz. 23. Dékány Lőrinc ingatlani 1600 frt. 715 frt. 20 frt. 60 frt. 110 frt. 14 frt. 60 frt. — Gyimót (Pápa) jan. 5. Marodi Ferenc ingatlani 300 frt. — V8 győztes (Kis-Marton) jan. 15. Purts János telke állománya 2000 frt. — Preussai (Schmerzbánya) jan. 15. Miklosvits Márton ingatlani 3057 frt. Nyitra decz. 23. Borsiczky Alojza ingatlani 630 frt. 1027 frt. 929 frt. és 612 frt. — N. Tapolicsz (Nyitra) jan. 19. Havasdi Ignác ingatlani 2500 frt. és 60 frt. — Budapest jan. 8. König Antal szőlőszőlő utcai ingatlani 9500 frt. — Panics (Versecz) decz. 30. Popovits Liza háza és földje 3079 frt. — St. Lőrincz ingatlani 19. Greiner Mór ruhakelmék s egyéb bűnöségi 056 frt. — Budapest decz. 27. Lieder Berta tabáni háza 8200 frt. — Versecz jan. 16. Mel Ádám József 2925 frt. — Mosony (M. Óvár) jan. 15. Winkler József háza 600 frt. telke 2000 frt. s egyéb ingatlani 80 frt. és 24 frt. — Budapest decz. 22. Stáhn András újlahi háza és kertje 6147 frt. — Pereszte (Sopron) jan. 9. Ivancsik János örökösie telke 4350 frt. — Budapest febr. 8. Zach N. János Florián utcai ingatlani 13,500 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény (Békes) jan. 13. Lédig Ádám ingatlani 1500 frt. 800 frt. 1589 frt. és 250 frt. — Nagy-Szeben jan. 16. 1600 frt. — Kuzmics (Nyitra) jan. 5. János Ádám ingatlani 8986 frt. — B. Gyarmat decz. 19. Fónodi Ádám ingatlani 2716 frt. — Debrecezen decz. 27. Rielt Ignác háza és földje 12,500 frt. — Mocsok (Nyitra) decz. 27. Odraskó István hagyatéki ingatlani 5569 frt. — Mezőbény

